

Bilag 9.1 – UDKGBYR – Opkrævningsgebyr

1. ÆNDRINGSLOG

Det har været nødvendigt at foretage tilpasninger af dette materiale. De gennemførte ændringer fremgår af nedenstående tabel.

1.1 Gennemførte ændringer

Ændring	Fordringstyper	Dato
Præcisering af indholdsbeskrivelsen for stamdatafeltet "Beskrivelse": <i>Stamdatafeltet "Beskrivelse" er præciseret for at understøtte gældende GDPR-krav.</i>	UDKGBYR	11.11.2021
Generel opdatering af lovgivning: <i>Ændring til nyeste gældende lovgivning for gældsinddrivelsesloven, inddrivelsesbekendtgørelsen, forældelsesloven og renteloven.</i>		11.11.2021
[Beskrivelse af ændring]	[Berørte fordringstyper]	[Dato for ændring]
[Beskrivelse af ændring]	[Berørte fordringstyper]	[Dato for ændring]

2. AFGRÆNSNING AF FORDRINGSTYPEN

Dette bilag vedrører rykkergebyr relateret til fordringer som Fordringshaver opkræver jf. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 49 af den 16. januar 2019 med senere ændringer (herefter lov om Udbetaling Danmark). Fordringstypen UDKGBYR omfatter fordringer på rykkergebyr for fremsendelse af erindringskrivelse, som Udbetaling Danmarks bestyrelse har besluttet at opkræve ved ikke rettidigt betalte fordringer, der opkræves af Udbetaling Danmark, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret, jf. § 30, stk. 1 i lov om Udbetaling Danmark.

Et rykkergebyr omfattet af UDKGBYR er en underfordring, der er relateret til en fordring omfattet af en af de fordringstyper, som Udbetaling Danmark oversender til inddrivelse.

§ 30, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark regulerer hvilke fordringer bestyrelsen for Udbetaling Danmark kan fastsætte gebyr for udsendelse af erindringskrivelse til borgeren for ved ikke rettidigt betalte ydelser. Det følger af § 30, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, at rykkergebyret kan pålægges for ydelser inden for Udbetaling Danmarks sagsområder efter § 1 i lov om Udbetaling Danmark.

Udbetaling Danmarks sagsområder er efter § 1 i lov om Udbetaling Danmark, opgaver der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til følgende love:

- Lov om social pension.

- Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Lov om individuel boligstøtte.
- Lov om friplejeboliger.
- Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.
- Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
- Lov om opkrævning af underholdsbidrag.
- Lov om en børne- og ungeydelse.
- Repatrieringsloven.
- Lov om aktiv socialpolitik.
- Lov om fleksydelse.
- Lov om delpension.
- Sundhedsloven.
- Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.
- Lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v.

En fordring omfattet af fordringstypen UDKGBYR, er en underfordring til en hovedfordring af fordringstyperne hjemlet i ovenstående retlige grundlag. Når UDKGBYR oversendes til NyMF, skal hovedfordringen og den relaterede fordring holdes adskilt. Ved oversendelse af en fordring omfattet af fordringstypen UDKGBYR til inddrivelse, skal det altid være angivet, hvilken konkret hovedfordring, rykkergebyret knytter sig til.

3. DET RETLIGE GRUNDLAG

3.1 Det retlige grundlag for et rykkergebyr

Det fremgår af § 30 stk. 1 i lov om Udbetaling Danmark, at fordringshaver kan pålægge et rykkergebyr for udsendelse af erindringskrivelse til borgeren når denne ikke betaler sine forfaldne ydelser rettidigt, som er tillagt udpantningsret. § 30 stk. 1 i lov om Udbetaling Danmark har følgende ordlyd:

”Bestyrelsen for Udbetaling Danmark kan på Udbetaling Danmarks sagsområder efter § 1 fastsætte gebyr for udsendelse af erindringskrivelser til borgeren vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves af Udbetaling Danmark, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret. Der kan kun fastsættes gebyr vedrørende en enkelt erindringskrivelse til borgeren pr. krav, og gebyret kan højst udgøre 250 kr.[fremhævet her].

Det er et krav at ydelserne skal være tillagt udpantningsret. Når der henvises til udpantningsret er det med henblik på § 478, stk. 2, i lovebekendtgørelse nr. 938 af den 10. september 2019 med senere ændringer (Retsplejeloven). Udpantningsretten for Fordringshavers krav er hjemlet i gældsinddrivelseslovens § 11. Derudover er det en forudsætning for anvendelsen af UDKGBYR, at gebyret kun tilskrives fordringer som er hjemlet i de love som er oplistet i § 1, i lov om Udbetaling Danmark, se ovenfor under afsnit 1.

I henhold til bestemmelsen kan Fordringshaver bestemme, at der skal betales opkrævningsgebyrer, der højst kan udgøre 250 kr. for erindringskrivelser. Derudover indeholder bestemmelsen, at der maksimalt kan tilskrives et gebyr pr. krav.

3.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige, med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til GÆLDST, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Fordringshaver har oplyst, at der under opkrævning af fordringer, der er omfattet af lovene oplistet i § 1 i lov om Udbetaling Danmark, er et opkrævningsforløb, hvor der indledningsvis sendes et påkrav til skyldner. I påkravet fastsættes en betalingsfrist. Såfremt skyldner ikke betaler den skyldige ydelse i overensstemmelse med den oplyste betalingsfrist, sendes en rykker, hvori fordringshaver som udgangspunkt pålægger et rykkergebyr op til 250 kr. Reagerer skyldner ikke på denne sendes en rykkerskrivelse mere, hvor der ikke er pålagt et rykkergebyr. Fordringshaver sender som udgangspunkt to rykkerskrivelser til skyldner, hvorefter skyldner, såfremt vedkommende ikke reagerer bliver sendt til inddrivelse.

Bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "inddrivelsesbekendtgørelsen") § 1 indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos GÆLDST.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til GÆLDST give alle oplysninger, som efter GÆLDSTs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

4. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 7, fastsætter særlige regler for forældelse af fordringer, der oversendes til inddrivelse hos GÆLDST. Der henvises til fordringshaveraftalens afsnit 4.2.

Fordringer under fordringstypen UDKGBYR forældes efter reglerne i forældelsesloven og gældsinddrivelsesloven.

4.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for rykkergebyrer efter § 30 stk. 1 i lov om Udbetaling Danmark fastsættes efter forældelseslovens § 2.

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det retlige grundlag tager ikke stilling til forfaldsdatoen for et rykkergebyr. Forfaldsdatoen kan heller ikke udledes af en aftale mellem Fordringshaver og skyldner. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. Fordringshaver kan kræve betaling straks, hvorfor

fordringen er forfalden allerede ved stiftelsen. Da et rykkergebyr opkræves for udstedelsen af en rykkerskrivelse, har Fordringshaver ret til betaling af et rykkergebyr fra det tidspunkt, hvor rykkerskrivelsen afsendes. Idet rykkerskrivelsen som det klare udgangspunkt afsendes samme dag, den genereres, er forfaldsdatoen sammenfaldende med fakturadatoen.

Betalingsfristen for et rykkergebyr fremgår efter det oplyste af rykkerskrivelsen. Skyldner har hverken krav på fristen i kraft af en konkret aftale eller i kraft af det retlige grundlag. Betalingsfristen er således ensidigt indrømmet af Fordringshaver. Forældelseslovens § 2, stk. 2, gælder derfor ikke, hvorfor betalingsfristen på rykkerskrivelsen ikke udskyder begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for et rykkergebyr er derfor forfaldsdatoen, som er rykkerskrivelsens fakturadato, dvs. den dato, hvor rykkerskrivelsen genereres.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

Afgørelser fra Ankestyrelsen etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

4.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Hvis en sag om et rykkergebyrs eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for Ankestyrelsen, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at Ankestyrelsen har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt., smh. stk. 3. Bestemmelserne har følgende ordlyd:

”Stk. 2. Er en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for en administrativ myndighed, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Dette gælder, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige.

Stk. 3. Indbringes en tvist inden forældelsesfristens udløb for et privat klagenævn, ankenævn eller lignende, gælder stk. 2, 1. og 2. pkt., tilsvarende.”

Fordringshaver foretager efter det oplyste forældelsesafbrydende skridt. Det er derfor aftalt mellem parterne, at Fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 3 år fra forfaldsdatoen, såfremt Fordringshaver har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en opdatering af forældelsesdatoen.

Det er Fordringshavers ansvar, at en opdatering af forældelsesdatoen i opkrævningen konkret har forældelsesafbrydende virkning i henhold til forældelsesloven.

Det betyder, at Fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen UDKG-BYR, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til 3 år fra den registrerede forfaldsdato. I konkrete tilfælde, hvor (1) fordringen enten er fastslået ved et særligt retsgrundlag, eller der foreligger afbrydelse eller suspension, eller (2) hvor en fordring er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra den registrerede forfaldsdato.

4.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4.4 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.” [fremhævet her]

Reglen medfører, at såfremt hovedfordringen bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på *”rente og lignende ydelse”* tilsvarende, herunder rykkergebyr.

Gebyrer omfattet af dette bilag anses, når de modtages af GÆLDST, med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen til inddrivelse oplyses af Fordringshaver at være knyttet til, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, sidste pkt.

Fordringshaver har oplyst, at gebyrer omfattet af dette bilag altid kun er knyttet til ét hovedkrav (omfattet af fordringstyperne som udledes af § 1 i lov om Udbetaling Danmark). Gebyrer anses således med hensyn til accessorisk forældelse at vedrøre det hovedkrav, som gebyrer ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.

For at en fordring af fordringstypen UDKGBYR er retskraftig, kræver det derfor, at fordringen ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som gebyret er tilknyttet, heller ikke er forældet, idet gebyrkravet ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

5. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for UDKGBYR og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter, for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

5.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

5.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

For en fordring på UDKGBYR skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på et rykkergebyr. Det fremgår af § 30 stk. 1 i lov om Udbetaling Danmark, at et gebyr i maksimalt kan udgøre 250 DKK.

5.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos GÆLDST.

Dette bilag vedrører alene fordringer, der sendes til inddrivelse. Fordringshaver skal derfor angive fordringsarten "inddrivelse" for fordringer omfattet af dette bilag.

5.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på rykkergebyrer skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden UDKGBYR.

5.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at Fordringshaver ikke skal udfylde beskrivelsesfeltet for denne fordringstype.

5.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt "periode start" og "periode slut").

Det er parternes fælles opfattelse, at perioden for opkrævningsgebyr omfattet af dette bilag er udtryk for et punkt i tid. Fordringshavers IT-system kan imidlertid efter det oplyste ikke understøtte, at fordringer omfattet af dette bilag oversendes til inddrivelse uden en periodeangivelse.

Parterne har derfor konkret aftalt, at Fordringshaver skal oversende stiftelsesdatoen, jf. herom afsnit 5.7, i stamdatafelterne for periode start og periode slut.

Stiftelsesdatoen er i Fordringshavers opkrævningssystem efter det oplyste udtryk for "periode start" og "periode slut".

5.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Det er parternes fælles forståelse, at den retsstiftende begivenhed for et rykkergebyr indtræffer ved afsendelsen af en rykkerskrivelse. Fakturadatoen er udtryk for den dato, hvor rykkerskrivelsen genereres. En rykkerskrivelse afsendes som udgangspunkt samme dag som den genereres eller senest 24 timer efter, den genereres.

Parterne har derfor aftalt, Fordringshaver skal oversende rykkerskrivelsens fakturadato, dvs. datoen hvor rykkeren genereres, i stamdatafeltet for stiftelsesdatoen. Dette gælder også for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning.

5.8 Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at Fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af Fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.

Da tidspunktet for skyldnerens opfyldelse hverken kan udledes af det retlige grundlag eller af en aftale, jf. herom pkt. 4.1, er kravet på rykkergebyret forfaldent allerede ved stiftelsen.

Fordringshaver skal derfor oversende den fakturadato, der er angivet i rykkerskrivelsen, i stamdatafeltet for forfaldsdatoen. Dette gælder også for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning.

5.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

For rykkergebyrer er det mellem parterne aftalt, at Fordringshaver i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal overføre den sidste rettidige betalingsdato, som er kommunikeret til skyldner. Dvs. både lovhjemlede, aftalte og ensidigt meddelte løbedage skal medregnes.

Der er ikke i det retlige grundlag fastsat løbedage for et rykkergebyr. Fordringshaver har oplyst, at der af rykkerskrivelsen, som udgangspunkt, fremgår en betalingsfrist på 10 bankdage fra rykkerskrivelsens fakturadato.

Det er parternes fælles forståelse, at Fordringshaver skal oversende den betalingsfrist, som fremgår af rykkerskrivelsen, i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato, medmindre Fordringshaver har kommunikeret en ny betalingsfrist for rykkergebyret til skyldner. I så fald er det mellem parterne aftalt, at Fordringshaver skal oversende den senest kommunikerede betalingsfrist, i stamdatafeltet sidste rettidige betalingsdato.

Fordringshaver har udtrykt ønske om at oversende den oprindelig sidste rettidige betalingsdato da det vil kræve store systemmæssige ændringer til deres system, hvis de skal kunne oversende den senest kommunikerede sidste rettidige betalingsdato. Fordringshaver kan få dispensation

til at oversende fordringer med den oprindelige sidste rettidige betalingsdato, hvis Fordringshaver retfærdiggør at skyldner aldrig præmaturligt vil blive sendt til inddrivelse.

Fordringshaver har retfærdiggjort, at de systemisk er fraskåret muligheden for at oversende en fordring til inddrivelse forinden den betalingsfrist, der er oplyst i rykkerskrivelserne er overskredet jf. Fordringshavers notat der er vedlagt som bilag D.

Derfor er det aftalt at Fordringshaver oversender den oprindelige sidste rettidige betalingsdato i stamdatafeltet.

5.10 Identifikation af skyldner

Stamdatafeltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., CVR/SE-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 2, i inddrivelsesbekendtgørelsen, hvorefter Fordringshaver ved oversendelse af en fordring til GÆLDST skal angive skyldners CPR-nr. eller CVR-nr. som journalnummer, medmindre det kan godtgøres, at sådan en oplysning ikke kan tilvejebringes.

Fordringshaver skal derfor oversende et CPR-nummer eller CVR/SE-nr. for skyldner, såfremt Fordringshaver er i besiddelse af skyldners CPR-nummer eller CVR/SE-nr.

Det er desuden aftalt, at Fordringshaver skal oversende et AKR-nummer, såfremt Fordringshaver ikke er i besiddelse af skyldners CPR-nummer. For at modtage et AKR-nummer til registrering af skyldner er det aftalt, at Fordringshaver skal kontakte GÆLDST og få oprettet et AKR-nummer for skyldner.

5.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til GÆLDST. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for et rykkergebyr begynder at løbe fra forfaldsdatoen, da dette er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, og som beskrevet ovenfor under afsnit 4.1 om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Fordringshaver har i forbindelse med onboardingprocessen tilkendegivet et ønske om at foretage en automatisk beregning af forældelsesdatoer på fordringer, der sendes til inddrivelse.

Det er på denne baggrund aftalt mellem parterne, at Fordringshavers automatiske beregning af en forældelsesdato for et rykkergebyr, som oversendes sammen med fordringen til GÆLDST, altid skal foretages fra forfaldsdatoen, som er sammenfaldende med stiftelsesdatoen jf. herom

afsnit 4.7 & 5.8. Parterne har aftalt, at dette også gælder for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning, medmindre Fordringshavers afdragsordninger konkret udgør et særligt retsgrundlag, smh. forældelseslovens § 5.

Hvis en fordring hviler på et særligt retsgrundlag, jf. herom afsnit 4, eller hvis Fordringshaver har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en opdatering af forældelsesdatoen, skal Fordringshaver tage hensyn hertil i angivelsen af fordringens forældelsesdato.

En afgørelse fra en administrativ myndighed, smh. forældelseslovens § 21, etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

Forældelsesfristens længde for et rykkergebyr er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, som beskrevet ovenfor under afsnit 4.2.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., skal den månedsdag, der svarer til forældelsesfristens begyndelsesdag, medregnes i fristen.

Forældelsesfristen er en dag kortere, såfremt forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den 29. februar i et skudår, idet fristen i den situation vil udløbe den 28. februar 3 år senere, jf. forældelseslovens § 27, stk. 1, 2. pkt. Hvis forfaldsdatoen på fordringen er den 29. februar, vil Fordringshaver således skulle registrere den 28. februar 3 år senere som forældelsesdato på fordringen.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december.

Det er derfor aftalt, at Fordringshaver som udgangspunkt registrerer en forældelsesdato på fordringerne i fordringstypen UDKGBYR, der svarer til datoen i stamdatafeltet for forfaldsdatoen med tillæg af 3 år. I konkrete tilfælde, hvor (1) forældelsesfristen beregnes fra suspensionsdatoen i Fordringshavers system, (2) fordringen enten er fastslået ved et særligt retsgrundlag - eller der foreligger afbrydelse eller suspension - eller (3) hvor en fordring er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra den registrerede forfaldsdato.

Forældelse indtræder tidligst 3 år efter fordringens modtagelse hos GÆLDST, medmindre fordringen tilbagekaldes, fordi Fordringshaver ved en fejl har overdraget fordringen til GÆLDST.

Alle gebyrkrav bortfalder dog, såfremt UDKGBYRs hovedfordringen forældes, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2, uanset at rykkergebyret hverken er forfaldent eller forældet, jf. pkt. 4.4.

5.12 Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til GÆLDST om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordringens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver har oplyst, at der kan ligge en dom eller et forlig til grund for en fordring på tilbagebetaling af boligydelseslån. Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for en fordring, er det mellem parterne aftalt, at Fordringshaver udfylder domsdato eller forligsdato. Såfremt der foreligger en dom eller et forlig, hvori den pågældende fordrings eksistens og størrelse ikke er fastslået, udgør den pågældende dom eller forlig ikke et særligt retsgrundlag for fordringen med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Derfor er det mellem parterne aftalt, at der ikke må udfyldes en domsdato eller forligsdato, hvis fordringen ikke er fastslået i dommen eller forliget, idet udfyldelse af stamdatafelterne er udtryk for, at den pågældende fordring er fastslået i dommen eller forliget.

6. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og GÆLDST, og Parterne er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos GÆLDST.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbase-rede og referencebase-rede adgangsregler for fordringstypen UDKGBYR i forbindelse med oprettelse af nye fordringer til inddrivelse.

Regel	Filterregler for UDKGBYR (Opkrævningsgebyr)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsart-koden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises

R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 5 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 250 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_9_1	Der må højst være 1 relateret fordring af typen opkrævningsgebyr ('OG')	Fordringen afvises
R_10_8	Relateredes Stiftelsesdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfordrings Sidste rettidige betalingsdato	Fordringen afvises